

kunde det tage det meste af Dagen. Men det venter det ærede Medlem Hr. Christmas Møller heller ikke, og det vilde ogsaa være ganske urimeligt. Men jeg vil sige i al Korthed om denne Sag, at man maa ikke lade indtræde en Forskydning af Synspunktet paa den. Det ærede Medlem talte om, at vi ved Loven af 2. Juli 1924 var paa det rene med, at vi ikke vilde tvinge Gothabankens forsikrede ind under Hjælpekassen. Det er fuldkommen rigtigt. Det ærede Medlem henviste bl. a. til en Udtalelse i Ordføreren Valdemar Olsens Tale. Det er rigtigt. Men Formaalet med Lovens Gennemførelse fra Regerings og Rigsdags Side var jo at sikre en hel Mængde Mennesker her i Landet, som var forsikrede i tyske Livsforsikringselskaber, og som led Skade og Tab ved Marksammenbrudet. Rigsdagens Villie var at gennemføre en Lov og en Ordning, der sikrede alle disse forsikrede. Der rejste sig en vis Opposition fra Direktør Thielsts Side. Vi tog det mest mulige Hensyn til denne Opposition ved den nye Bestemmelse, der blev tilføjet i § 6 i Loven af 2. Juli 1924. Naar man nu henviser til de Løfter, der blev afgivet, maa man stadig erindre sig og holde fast ved, hvad det var, disse Løfter gik ud paa, og ikke lægge en hel Mængde ind i dem, som slet ikke skal ligge dør. Jeg bebrejder slet ikke det ærede Medlem Hr. Christmas Møller noget saadant, men i den Agitation, som Direktør Thielst har udfoldet, og i den Pjece, han har ladet omdøle her paa Rigsdagens Pladser som Støtte for Andragendet, findes der f. Eks Side 88 en Udvikling, hvoraf Læserne vil faa et ikke saa lidt andet Indtryk end netop det rigtige. Der omtales ogsaa det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsens Udtalelser her i Salen, men i al Korthed, og saa siges der fra Direktørens Side: „Med disse Løfter.“ o. s. v. Hvilke er da disse Løfter? Jeg vil bede ærede Medlemmer, der interesserer sig for denne Sag, om at tage den Tale frem, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen holdt som Ordfører her i Rigsdagen, og De vil da se, at det, som det ærede Medlem har sagt, er paa intet Punkt af en saadan Art, at der ikke fuldt ud og loyalt fra min Side er taget Hensyn dertil, saaledes som det ogsaa var min Pligt. „Et andet Spørgsmaal“ — sagde Valdemar Olsen som Ordfører for Udvalget — „som har været behandlet i

Udvalget, er, hvorledes Gothabankens forsikrede her i Landet bliver stillet. I Anledning af de Tryksager fra Gothabanken, der er omdelt, dels et Par Pjecer, dels en Protest imod, at Gothabankens forsikrede mod deres Villie skulde tvinges ind under Hjælpekassen, har Udvalget drøftet Sagen, og Udvalget er enigt om, at Gothabankens danske forsikrede ikke mod deres Villie bør tvinges ind under Hjælpekassen. Ogsaa den højtærede Socialminister deler denne Anskuelse og har overfor Udvalget erklæret, som der ogsaa staa anført i Betænkningen, at Ministeren ikke vil tvinge Gothabankens danske forsikrede ind under Hjælpekassen mod deres Villie, for saa vidt Gothabankens herværende Agentur kan fremskaffe et Tilbud, som i alt væsentligt giver de forsikrede lige saa store Fordele, som Hjælpekassen vilde kunne give. Paa den anden Side har, mener vi, Gothabankens forsikrede altid den Udvej, at de kan stemme imod en Indlemmelse i Hjælpekassen, idet Forsikringslovens § 30 hjemler saadanne forsikrede, som af Forsikringsraadet opfordres til at træde ind i et andet Selskab, Ret til at stemme derimod, og for saa vidt der blot er $\frac{1}{5}$ af de forsikrede, der stemmer imod en saadan Indlemmelse i et andet Selskab, kan denne Indlemmelse ikke fuldbyrdes.

Nu staa der jo ganske vist i det Lovforslag, vi her behandler, at Socialministeren har Bemyndigelse til at dispensere fra Forsikringsloven i alle de Tilfælde, hvor han mener, det er nødvendigt for, at Hjælpe- og Garantikassen kan træde i Virksomhed. Men den højtærede Minister har afgivet Erklæring om, at han ikke vil lægge sig paa tværs af Gothabankens danske forsikredes Ønske ved at dispensere fra Livsforsikringsloven paa dette Punkt, saaledes at de danske forsikrede i Gothabanken vil blive afskaaret fra at stemme imod at indtræde i Garanti- og Hjælpekassen.

Med disse Løfter — som her er nævnt, et for et — „fra den højtærede Socialministers Side mener vi, at man har gjort, hvad der kunde gøres for, at Gothabankens danske forsikrede kunde staa fuldstændig frit med Hensyn til, om de vil gaa ind i Hjælpekassen eller ikke. Mere har man ikke kunnet opnaa ved dette Lovforslags Behandling, men Udvalget mener da ogsaa, at det vil være tilstrækkeligt“, o. s. v.